

Els quatre xics de Mosquera Baixa, d'esquerra a dreta: un foraster, Pepe, Casimiro, Alberto i Toni fent un deu.

Casa de Regina i Antonio, pares de Toni.

Carmen Miralles amb el seu marit José Moliner i el seu cosí Casimiro Miralles.

Regina en un moment de l'entrevista, davant la zona més vella del mas, avui deshabitada.

La casa de Carmen i Hortensio. Pares de Pepe. El magatzem al fons.

José Moliner, el tío Pepe de La Casetà, amb la seua neta María Amparo Julián.

Regina es del Molinet.

"Natros no vam anar a cap ball per a fer-nos nuvis. El meu marit i jo som cosins germans i es per això que coincidíem a totes les festes familiars, batejos, festes de Nadal, matança del cerdo, etc. A la fi vam acabar festojant i casant-nos. Una boda entre cosins germans sol

ser algun arreglet que es fa quan els contraients ja són majors o alguna cosa així. Però no es el nostre cas, als 14 anys ja anàvem junts. Recordo que degut al parentiu vam tenir que pagar una dispensa eclesiàstica.".

Al casar-se els dos matrimonis es van instal·lar la Mosquera Baixa i allí han

nascut els seus fill, Casimiro i Alberto, fill de Rosa i Eleuterio i Antonio, més conegut per Toni de la Casetà, fill de Regina i Antonio.

"Al mas ara es viu com al poble, amb comoditats, bones comunicacions, etc., però hem passat èpoques roïnes. La guerra civil, les

gelades..."

"Natros tenim un bancal, indica Regina, que és bastant gran i l'anys de la guerra vam poder fer només tres grases de blat. N'hi ha que pensar que aleshores el blat era bàsic per a una família".

Eleuterio recorda eixos anys: